

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr. 1r-415/15

Prima instanță: Judecătoria Soroca

Judecător: L. Ciuhrii

DECIZIE

În numele Legii

05 august 2015

mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,

Avînd în componența sa :

Președintele ședinței: Gheorghe Scutelnic
Judecători: Ion Talpa, Svetlana Șleahțiuki
Cu participarea :
Procurorului Valentina Costăș
Avocatului Dumitru Dulgher

a judecat în ședință publică în ordine de recurs, recursul procurorului în Serviciul Nord al Procuraturii Anticorupție, Lilia Selevestru, declarat împotriva sentinței judecătorești Soroca din 31.03.2015, prin care:

Chirița xxxNUMExxxx, născut la xxxDATA_NASTERIIxxxx, originar al sat.xxxxxxx r-nul xxxxxx, domiciliat în or.xxxxxx, str.xxxxxxx, are studii medii de specialitate, căsătorit, la întreținere are 2 copii minori, angajat în calitate de șef al xxxxxxxxx, supus serviciului militar, cetățean al Republicii Moldova, fără antecedente penale;

în condițiile acordului de recunoaștere a vinovăției a fost recunoscut culpabil și condamnat în baza art.326 alin.(1) Cod penal cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 2000 (două mii) unități convenționale;

măsura preventivă - obligațiunea de nepărsire a țării aplicată în privința lui xxxNUMExxxx s-a prelungit cu 30 zile, începînd cu data de 03.04.2015;

corpurile delictive:

- 4 purtătoare de informație de tip CD-R „Barghes” indicate în ordonanța din 02.02.2015 s-a dispus de a fi păstrate împreună cu materialele cauzei penale;
- 7 bancnote cu valoare nominală de 50 euro, indicate în ordonanța din 02.02.2015 s-a dispus de a fi confiscate și transmise în contul statului.

Termenele de judecare a cauzei:

1. Instanța de fond de la 25.02.2015 pînă la 31.03.2015
2. Instanța de recurs de la 28.04.2015 pînă la 05.08.2015.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținînd cont de argumentele recursului, materialele cauzei, opiniile participanților la proces, pentru pronunțare asupra recursului, Colegiul, -

CONSTATĂ :

1. xxxNUMExxxx a fost condamnat în baza art.326 alin.(1) Cod penal pentru faptul că, activînd în funcția de șef xxxxxxxx din cadrul xxxxxxxxxx, fiind numit în funcția respectivă prin ordinul directorului - general interimar al Departamentului Instituțiilor Penitenciare nr.xxxxx din xxxxxxxxx acționînd intenționat, în interes material, începînd cu 30.01.2015, susținînd că are influență asupra persoanelor publice din cadrul Centrului Militar Soroca, în atribuțiile de serviciu ale căror intră întocmirea și eliberarea livretelor militare, în scopul de a-i determina pe aceștia să organizeze perfectarea și eliberarea livretului militar, pe numele cet.xxxxxxxx, a pretins de la ultimul bani în sumă de 700 euro, iar la 31.01.2015, aproximativ pe la orele 16:22, a primit personal de la cet., în incinta biroului de

arhivă a xxxxxxxx, care este amplasat în or.xxxxxxxx, str.xxxxxxxx, o parte din mijloacele bănești pretinse, în sumă de 350 euro, care conform cursului valutar oficial stabilit de Banca Națională a Moldovei constituiau la momentul primirii, echivalentul la 7119 lei, restul mijloacelor bănești în sumă de 350 euro, urmînd să-i fie transmise de cet.xxxxxxxx Ion la 03.02.2015, fapt, după care a fost reținut de către colaboratorii DGT Nord al CNA a R.Moldova.

2. Instanța de fond a pronunțat sentința nominalizată.

3. Procurorul în Serviciul Nord al Procuraturii Anticorupție, Lilia Selevestru în termen a atacat cu recurs sentința primei instanțe, prin care solicită admiterea recursului, casarea sentinței judecătorești Soroca din 31.03.2015, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care xxxxNUMExxxx să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin. (1) Cod penal și în baza acestei legi să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2000 unități convenționale, iar conform prevederilor art. 65 Cod penal de a-1 priva pe xxxxNUMExxxx de dreptul de a ocupa funcții publice în organele și instituțiile de stat pe un termen de 2 (doi) ani.

În temeinicia recursului recurentul a invocat faptul că instanța de judecată examinînd cauza penală în privința lui xxxxNUMExxxx, justificat a concluzionat prin sentința adoptată că vinovăția inculpatului xxxxNUMExxxx în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) Cod penal este confirmată prin totalitatea probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, însă necătfînd la acest fapt, consideră pedeapsa numită cu aplicarea amenzii, fără privarea inculpatului în baza art.65 alin.(3) Cod penal de dreptul de a ocupa funcția publică la momentul săvîrșirii infracțiunii, ca fiind una prea blîndă și neadekvată celor săvîrșite de inculpat. Susține recurentul că instanța de judecată urma să rețină faptul că inculpatul activînd în funcție de șef al xxxxxxxx din cadrul xxxxxxxxxx este o persoană care deține funcție publică, iar potrivit Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr.158-XVI din 04.07.2008, persoana publică este obligată să respecte Constituția, legislația în vigoare, precum și tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte; să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor; să fie loial autorității publice în care activează; să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine, în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu; să păstreze, în conformitate cu legea, secretul de stat, precum și confidențialitatea în legătură cu faptele, informațiile sau documentele de care i-a cunoștință în exercițiul funcției publice, cu excepția informațiilor considerate de interes public; să respecte normele de conduită profesională prevăzute de lege. Mai invocă recurentul că instanța de judecată la individualizarea pedepsei urma a nu aprecia drept plauzibile și relevante caracteristicile inculpatului, odată ce un asemenea comportament este prescris tuturor funcționarilor publici prin lege. Situație similară cu lipsa antecedentelor penale și lipsa dependenței de alcool și droguri, or acestea sunt condiții indispensabile pentru accedea într-o funcție publică. Totodată acuzarea, notifică că, în cazul infracțiunilor de corupție și conexe corupției noțiunea -gravitatea infracțiunii săvîrșite la individualizarea pedepsei trebuie de înțeles în sensul că aceste infracțiuni, comparativ cu alte categorii de infracțiuni, prezintă un pericol însemnat și grav pentru societate, deoarece se manifestă în structurile autorităților statului, a puterii sau serviciilor publice, care discreditează și compromit activitatea acestora, în cazurile săvîrșirii infracțiunilor de trafic de influență, se cauzează daune intereselor publice, se afectează imaginea instituțiilor statale și a întregii societăți, respectiv se cauzează daune nemateriale, care indiferent că persoana vinovată a fost condamnată, nu pot fi considerate ca total reparate. Totodată, recurentul mai notează prin recursul declarat că ținînd cont de circumstanțele cauzei, se reține faptul că în acțiunile lui xxxxNUMExxxx nu au fost stabilite careva circumstanțe atenuante care ar putea fi luate în considerație la individualizarea pedepsei, excepție facînd faptul că el pentru prima dată a comis o infracțiune mai puțin gravă și avînd în vedere că inculpatul deține și deținea la momentul comiterii infracțiunii, o funcție publică, acuzarea consideră că aplicarea doar pedepsei sub formă de amendă în cazul respectiv este una inechitabilă. Or, pentru a atinge scopul legii penale, pedeapsa urmează să fie aplicată într-o așa măsură încît să fie atinsă restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane, fapte stipulate și de Strategia națională anticorupție pe anii 2011-2015 adoptată prin Hotărîrea Parlamentului Republicii Moldova nr. 154 din 21.07.2011. Diminuarea corupției este eficientă doar în cazul implementării unor măsuri continue, focalizate asupra necesităților. Acțiunile îndreptate împotriva corupției sînt eficiente doar în măsura în care persoana a fost supusă unei pedepse adecvate și în mod realist.

4.În ședința instanței de recurs procurorul participant la proces Valentina Costaș a susținut recursul declarat și a solicitat admiterea acestuia în temeiul argumentelor și cerințelor expuse în cererea de recurs.

Inculpatul xxxxNUMExxxx și apărătorul acestuia Dumitru Dulgher au solicitat respingerea recursului declarat de către procuror ca fiind neîntemeiat.

5.Verificînd argumentele recursului în raport cu materialele cauzei și prevederile legii, ținînd cont de opiniile participanții la proces, Colegiul a ajuns la concluzia, că recursul procurorului urmează a fi admis.

Colegiul își va întemeia soluția adoptată în temeiul art.449 alin.(1) pct.2) lit.b) Cod de procedură penală, conform căruia(1) *Judecînd recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 2) admite recursul, casînd hotărîrea, parțial sau integral, și ia una din următoarele soluții: b) rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărîri.*

6.În argumentarea soluției adoptate, Colegiul penal reține legalitatea sentinței instanței de fond adoptată în cazul lui xxxxNUMExxxx în ce privește constatarea faptei penale și încadrarea juridică a acțiunilor infracționale ale inculpatului. Respectiva concluzie rezultă din examinarea obiectivă de către instanța de fond a tuturor aspectelor de fapt și de drept a cauzei penale, reieșind din recunoașterea deplină și necondiționată de către xxxxNUMExxxx a învinuirii formulate în rechizitoriu, cu administrarea amplă a probelor prezentate de organul de urmărire penală și ca rezultat constatarea corectă a vinovăției în pretinderea, acceptarea și primirea personal de bunuri sub formă de valori valutare pentru sine sau pentru o altă persoană, săvîrșite intenționat de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvîrșite, acțiunile corect fiindu-i încadrate în baza art.326 alin.(1) Cod penal.

7.În cadrul dezbaterilor judiciare în instanța de fond inculpatul xxxxNUMExxxx a recunoscut integral fapta săvîrșită, încheiînd pe caz acord de recunoașterea vinovăției, depunînd în cadrul ședinței instanței de fond sub jurămînt declarații benevole în ce privește

circumstanțele și motivele săvârșirii acesteia, acestea coraborând într-u tot cu restul probelor administrate în prezenta cauză, cărora li s-a dat o apreciere obiectivă conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al concludenței, utilității, pertinenței, veridicității și coraborării reciproce, ele fiind expuse în cuprinsul verdictului judiciar, motiv pentru care se determină inutilitatea expunerii lor repetată.

8. Drept rezultat, Colegiul conchide ca fiind dovedită fapta infracțională săvârșită de inculpatul xxxNUMExxxx - pretinderea, acceptarea și primirea personal de bunuri sub formă de valori valutare pentru sine sau pentru o altă persoană, săvârșite intenționat de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

9. Colegiul notează că la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei penale, deși instanța de fond a dat eficiență dispozițiilor art. art. 61, 75 Cod penal, ce determină scopul pedepsei penale în restabilirea echității sociale, reeducarea celui vinovat și prevenirea săvârșirii de el a noi crime, precum și criteriilor generale de individualizare a pedepsei penale cum este caracterul faptei și personalitatea făptuitorului, nejustificat însă instanța de fond prin sentința adoptată nu a dispus și aplicarea în privința inculpatului xxxNUMExxxx a pedepsei complementare în temeiul art.65 alin.(3) Cod penal.

10. Potrivit prevederilor art.509 alin.(6) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile acordului de recunoaștere a vinovăției poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită.

În cadrul examinării cauzei în ordine de recurs nu au fost constatate erori procesuale la examinarea cauzei în instanța de fond, însă neaplicarea pedepsei complementare în privința inculpatului xxxNUMExxxx denotă blîndețea pedepsei aplicate față de inculpat. Motivele invocate de procuror în recursul declarat sînt fondate și sînt drept temei pentru casarea sentinței în latura pedepsei penale aplicate.

11. Astfel, Colegiul notează că instanța de fond judecînd cauza în privința inculpatului xxxNUMExxxx, i-a aplicat inculpatului pedeapsa principală sub formă de amendă în limitele sancțiunii prevazute de art.326 alin.(1) Cod penal, ținîndu-se cont și de prevederile art.80 Cod penal, însă nejustificat de către prima instanță nu s-a dispus aplicarea în privința inculpatului xxxNUMExxxx în temeiul art.65 alin.(3) Cod penal a pedepsei complementare: privarea de dreptul de a ocupa funcții publice.

12. Potrivit dispoziției legale art.65 alin.(3) Cod penal, *Privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate poate fi aplicată ca pedeapsă complementară și în cazurile cînd nu este prevăzută în calitate de pedeapsă pentru infracțiunile din Partea specială a prezentului cod, dacă, ținînd cont de caracterul infracțiunii săvârșite de cel vinovat în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în timpul exercitării unei anumite activități, instanța de judecată va considera imposibilă păstrarea de către acesta a dreptului de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.*

Conform dispoziției legale art.61 alin.(2) Cod penal, *Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane.*

Dispoziția art.75 alin.(1) Cod penal prevede că:- *La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.*

13. Drept urmare a celor menționate, Colegiul menționează faptul că instanța de judecată la individualizarea pedepsei urma a nu aprecia drept plauzibile și relevante caracteristicile inculpatului xxxNUMExxxx, odată ce un asemenea comportament este prescris tuturor funcționarilor publici prin lege.

14. De asemenea, Colegiul notează că în cazul infracțiunilor de corupție și conexe corupției noțiunea „gravitatea infracțiunii săvârșite” la individualizarea pedepsei trebuie de înțeles în sensul că aceste infracțiuni, comparativ cu alte categorii de infracțiuni, prezintă un pericol însemnat și grav pentru societate, deoarece se manifestă în structurile autorităților statului, a puterii sau serviciilor publice, care discreditează și compromit activitatea acestora, tootodată urmînd a fi reținut și faptul că în cazurile săvârșirii infracțiunilor de trafic de influență, se cauzează daune intereselor publice, se afectează imaginea instituțiilor statale și a întregii societăți, respectiv se cauzează daune nemateriale, care indiferent că persoana vinovată a fost condamnată, nu pot fi considerate ca total reparat.

15. Prin urmare a celor elucidate, instanța de recurs ajunge la concluzia că în privința inculpatului xxxNUMExxxx urmează a fi aplicată i pedeapsa complementară în temeiul art.65 alin.(3) Cod penal.

16. La numirea mărimii și formei pedepsei în privința inculpatului xxxNUMExxxx, Colegiul va ține cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, de gravitatea faptei penale, motivul săvârșirii infracțiunii, persoana inculpatului, de influența pedepsei asupra corectării și reeducării inculpatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

17. În conformitate cu prevederile art.449 alin.(1) pct.2) lit.b) Cod de procedură penală, Colegiul penal, -

DECIDE :

Recursul procurorului în Serviciul Nord al Procuraturii Anticorupție, Lilia Selevestru, declarat împotriva sentinței judecătorești Soroca din 31.03.2015 pe cauza penală în privința lui xxxNUMExxxx se admite, cu casarea sentinței în cauză în latura stabilirii

pedepsei și pronunțarea unei hotărâri după cum urmează:

xxxxNUMExxxx se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) Cod penal și în baza acestei legi i se stabilește pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 2000 (două mii) unități convenționale, cu privarea pe xxxxNUMExxxx în temeiul art.65 Cod penal, de dreptul a ocupa anumite funcții publice în organele și instituțiile de stat pe un termen de 2 (doi) ani.

Măsura preventivă – obligațiunea de nepărsire a țării aplicată în privința lui xxxxNUMExxxx se revocă.

Dispozițiile sentinței judecătorei Soroca din 31.03.2015 în latura corpurilor delictelor se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței:

Judecători: